

niet schuwt als die nodig is." De voorliefde voor de Engelsman kan niet los worden gezien

wekkends." Eerst wacht de korte trip naar Madrid. Nederland behoort tij-

de strijd tegen degradatie. Pas bij winst in de tweede wedstrijd op 4 april, mag Oranje zich opma-

strijden gespeeld en dat is groot voordeel." Ervaring op het EK bezitten ze nog niet, in tegen-

veel op het spel staat." Op die momenten ontpopt de full-back zich als een rustige rou-

bij rugby meer is toegestaan, is er ook meer tolerantie, meer respect voor een tegenstander. Als je

Jeugdtrainer met onvoorwaardelijke clubliefde

René Stuur is trots op zijn pupillen

DOOR FABIAN VAN DER POLL

HAARLEM - René Stuur is pupillentrainer bij Schoten. Gedreven door onvoorwaardelijke clubliefde leert hij de jongste jeugd de basis van het voetbalspel aan.

Het is zaterdagochtend, even voor tien, als René Stuur het veld van Schoten in zijn trainingspak betreedt. Om hem heen huppelen zo'n acht stralende jongetjes in de leeftijd van 7 en 8 jaar. Samen vormen ze de F1, het team waarvan Stuur trainer en coach is.

Deze ochtend speelt de F1 een onderlinge oefenwedstrijd tegen de E2, waarin jongetjes voetballen die gemiddeld twee jaar ouder zijn. „De kans dat ze verliezen is groot, maar dat maakt me niet uit. Ik ben eerder benieuwd in hoeverre ze zich staande houden”, zegt Stuur, terwijl hij wijst naar zijn pupillen op het veld.

Hij is niet het type dat zich bekommert om het resultaat. Winnen is leuk, maar hij vindt het belangrijker dat 'zijn binkies' genieten van het voetbalspel. En dat kan net zo goed bij een nederlaag.

Als hij na afloop wordt omgeven door glimmende gezichtjes, is zijn dag al geslaagd. Toch ziet hij ook wel eens een beteuterde blik voorbijkomen. Dan heeft hij een van zijn pupillen moeten corrigeren, zoals hij tijdens de wedstrijd doet bij de rappe

De F-jes van Schoten luisteren aandachtig naar René Stuur.

FOTO UNITED PHOTOS/ROBIN VAN LONKHUIJSEN

Sam, omdat hij de bal iets te lang bij zich houdt. De toon waarop hij dat doet, is enigszins streng, maar niet boos. Voor het mannetje is het even schrikken als hij vanaf de zijlijn te horen krijgt dat hij sneller moet over-

spelen. „Toch hoort het erbij”, zegt Stuur, terwijl hij ziet dat Sam zich weer onbezorgd op het spel focust.

Hij vervolgt: „Juist op deze leeftijd is het belangrijk dat je ze duidelijk maakt dat voetbal

een teamsport is. Hoe eerder je daarmee begint, des te sneller leren ze het te begrijpen.”

De 58-jarige Haarlemmer is al zijn hele leven verbonden aan Schoten. Eerst als speler, later als jeugdtrainer. Vanzelfspre-

kend werden ook zijn twee zonen Vincent (21) en Lennaert (18) lid. De oudste is inmiddels gestopt met voetballen, terwijl de jongste onlangs debuteerde in het eerste elftal. Vol trots stond Stuur langs de lijn. Als vader, maar ook als de doorgewinterde clubman, die getuige was van de doorbraak van een jeugdspeler.

Over tien jaar kan het zomaar de beurt zijn aan een van zijn pupillen uit de F1. Maar voordat het zover is, moet hij ze allereerst de basis van het voetbalspel aanleren.

In zijn ogen begint dat bij AKS, een afkorting die staat voor aannemen, kijken en spelen. „Dat laat ik elke training terugkomen, bijvoorbeeld door voorzichtig een positiespelletje te doen. Eerst ging het nauwelijks, maar inmiddels kunnen ze de bal al een beetje rondspelen. Dat soort ontwikkelingen vind ik schitterend.”

Bij Stuur staat de oefenstof van de legendarische Wiel Coerver hoog in het vaandel. „Hij liet zijn spelers zoveel mogelijk met de bal doen. Dat doe ik ook. Een goede balbeheersing is een vereiste voor elke speler, waar ze ook staan. Daarnaast doe ik elke training een partijtje, want dat is voor die binkies toch het leukste.”

Hoewel hij zijn pupillen drie keer per week wat probeert te leren, weet hij ook dat zeven- en achtjarigen zich op sommige

de 3^e
helft

Verhalen uit het amateurvoetbal

momenten net zo makkelijk laten afleiden door een verdwaalde paardenbloem in het gras.

Toch blijkt Schoten F1 geen team van snel afgeleide dromers. Van de E2 wordt deze ochtend dan wel met 4-0 verloren, maar vlak voor de winterstop werd het kampioenschap van de najaarscompetitie behaald. Voor trainer Stuur een reden om elk van zijn pupillen een beker uit te reiken, begeleid door een lofzang op hun individuele kwaliteiten. „Zo'n beker, wat dat bij ze losmaakt, dat is onvoorstelbaar. Die pure blijdschap, daar doe ik het voor.”

De spelvreugde bij zijn pupillen is echter niet zijn enige drijfveer. Ook de onvoorwaardelijke liefde voor Schoten is voor hem een reden om driemaal per week op het veld te staan. Van anderen kan hij niet hetzelfde verwachten, maar toch hoopt hij dat mensen een voorbeeld aan hem nemen. „Ik hoop dat ik anderen enthousiast kan maken, want met z'n allen moeten we de club draaiende houden. Hoe meer vrijwilligers, hoe fijner het hier wordt.”